

Горо П. Горовъ

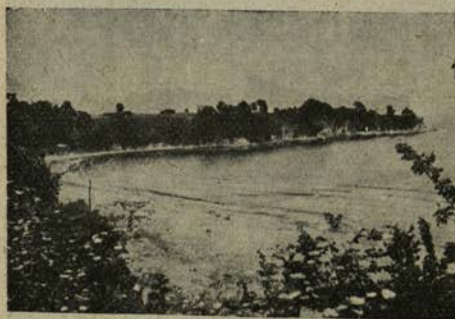
Бѣла Стана Урдувизка

(Странджанско предание)

Било е твърде, твърде отдавна.

Може би, въ годинитѣ, когато турскиятъ полуме-сець се развѣвалъ вече надъ Балканския полуостровъ и отнелъ свободитѣ на християнскитѣ народи.

Случило се тамъ, гдето северо-западнитѣ разкло-нения на хайдушка Странджа завършватъ въ зелени, живописни брѣгове и впиватъ устни въ тъмно-синитѣ води на Черно море. По лжкатушния високъ и рон-

Полуостровчето Урду-виза — днесъ,
гледано откъмъ залива му.

ливъ брѣгъ меж-ду Царево и При-морско, до самото шосе, което ги свързва, се вдава въ морскитѣ та-лази полуостров-че, познато подъ странното име Ур-ду-виза.

Върху равната снага на това полу-островче нѣкога,

преди и въ първитѣ години на турското робство, цвѣ-тѣло чудно селце — крепость. Неговитѣ спретнати кж-